

G A Z E T A
KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 25go MARCA ROKU 1869 w SOBOTE.

z Warszawy dnia 23 Lutego.

S E Y M.

Na sesyji Izby Poselskiej dnia 18 Marca JW. Marszałek w zagaianiu wspominał o krótkości czasu do prac i znoszenia się wyznaczonych Komisyyi z Radą Stanu, przypisywał przewłokę potrzebie namysłu, i wezwał nakoniec Radę Stanu do wprowadzenia projektów.

JW. Minister Skarbu otrzymał głos, mówił o projektach podatkowych wnieść się mających do Izby. JW. Marszałek wezwał Komisyyę skarbową na ten miejsce, i dał głos JW. JMX. gdań *Waroniczowi* Radcy Stanu, który w obszerney mowie potrzeby krajowe i konieczność podatków wystąpił. W teyże ośnowie mówił JW. Poseł *Gostyński Ciechomski*, wzywając współziomków do ohoczego składania podatków.

Czytał potym zezwolenia JW. Marszałka, JW. Sekretarz seymowy: *wstęp do prawa o poborach i o zachowaniu dawnych podatków*. Następnie krótka dyskusya, w czasie której JW. Deputowany *Wolicki*, członek Komisyyi, mówił o wspomnianym projekcie. Na wniesienie JW. Radcy Stanu *Linowskiego*, gdy przyszło do wotowania, było kresek za projektem 106 a przeciw 3. Do doniesienia o tym Senatowi JW. Marszałek mianował JW. Radcę Stanu *Sobolewskiego* i *Wolickiego* Deputowanego. Po wotowaniu, gdy Izba do drugiego projektu zabierała się, JW. *Linowski* przedłożył, iż myślą było Rady Stanu podwoić ofiarę z dóbr ziemskich i duchowaych; zwołał Najjaśniejszego Pana został zmieniony i z woli tegoż wypadła teraz kreskować na projekt pod tytułem; *Powiększenie ofiary na wojsko*. Czytał go JW. Sekretarz; mówił za projektem JW.

Posel *Czarnecki*, i gdy przyszło do kresek było ich za projektem go a przeciw 18. W poselstwie z nim do Senatu JW. Marszałek mianował JW. *Węglińskiego* Radcę Stanu i Posla *Czarneckiego*.

JW. Sekretarz czytał trzeci projekt: *Opłata patentowa od profesyonistów*. Popierał go JW. Poseł *Godlewski*; w kreskowaniu było za nim wotów 103 przeciw 6. Do doniesienia o tym Senatowi JW. Marszałek mianował JW. Radcę Stanu *Rządkowski* i Posla *Godlewskiego*.

JW. Sekretarz czytał 4ty projekt: *Pobór na koszt fortyfikacyi*. JW. Radca Stanu *Linowski* wytlawiał potrzebę onego, w okolicznościach zwłaszcza niniejszych, kiedy chmury horyzont polityczny zaciemniać znówu zaczynają. JW. *Ciechomski* zachęcał także do niego, i wyliczał rozstrakowanie tego podatku. W wotowaniu było za nim 82. a przeciw 25. W poselstwie z nim do Senatu JW. Marszałek mianował JW. *Sobolewskiego* Radcę Stanu i Posla *Ciechomskiego*.

JW. *Linowski* wniósł jeszcze 5ty projekt: *Pobór od rzezi mięsa koszernego*. Ten większością 95 wotów przeciw 111u przyjęto. Do oddania go Senatowi JW. Marszałek mianował JW. Radcę Stanu *Kochanowskiego* i Deputowanego *Nofska*.

Na sesyji Izby Poselskiej dnia 20 JW. Marszałek wyraził w zagaianiu, że lista ostatnia, na której z taką większością pięć projektów przyjęto, chlubną będzie dla imienia *Polskiego*, i że *Wielki Napoleon* przekonawszy o chęciach narodu i o tym, że *Polaki* radzić umie. Wvraził daley, iż dwie próżby podana są do łaski. Pierwsza, od starszych Staro-

konnych względem używania praw obywatelskich; druga od byłego tłumacza języków Oryentalnych JP. Krutty; że zaś te proźby wniesione być do Izby nie mogą, oświadczył z tym, że one oddał Komisji poselskiej do przedstawienia ich Najjaśniejszemu Panu przez Radę Stanu. Zapytał nakoniec Rady Stanu, czyli ma jaki projekt wygotowany?

JW. *Luszczewski*, Minister Spraw Wewnętrznych wniósł z woli Najjaśniejszego Pana projekt: O *Woyshu*, wyrażający, iż przyrowadzenie woylka do liczby przepisanej artykułem 79 Konstytucyi i organizacya onegoż Najjaśniejszemu Królowi szczęśliwie nam dziś panującemu zoltawuiesię. Po głosie JW. *Czarneckiego* za tym projektem, przyjęty został większością 99 przeciw 11. W poselltwie nim do Senatu JW. Marszałek mianował JWW. Radcę Stanu *Węglińskiego* i Deputowanego *Wilhelma*.

JW. Minister Sprawiedliwości otrzymał głos, mówił o handlu i o Kodexie handlowym; wniósł potem projekt pod tytułem: *Przyjęcie Kodexu handlowego Francuzkiego za prawo Xięstwa Warszawskiego*. JW. Marszałek wezwał Komisją cywilnego prawodawstwa na zajęcie iey miejsca. Nastąpiła dyskusya. JWW. *Polkowie Byszewski* i *Taraciński* i JW. Deputowany *Stawiariski* czynili uwagi nad projektem, za którym w kreskowaniu było wotów 85, a przeciw 22. JW. Marszałek mianował dla doniesienia o tym Senatowi JPP. Radcę Stanu *Xiędza Woronicza* i Deputowanego *Stawiarskiego*.

JW. Minister Skarbu wniósł projekt pod tytułem: *Pobor podatków w naturze dla woylka*. JWW. *Godlewski* i *Ciechomski* Komisarzy przymówili. się do niego. Pierwszy uczynił niektóre uwagi nad administracyą Komisji żywności. JW. *Kochanowski* Radzca Stanu odpowiedział na nie oświadcziąc: iż gotów jest na wszystko dać tłumaczenie, i czytał niektóre części rapportu zdanego dawniej w tej mierze Najjaśniejszemu Panu. W dalszym ciągu dyskusyi JW. *Wolicki* wyraził, iż roztrząsanie tej kwestyi nie należało bynajmniej do attribucyi Komisji, która samym tylko projektem zająć się była powinna. JW. Minister Spraw Wewnętrznych poparł to zdanie i upraszał JW. Marszałka o podanie względem projektu propozycyi *ad turnum*. Co gdy nastąpiło, było kreszek za projektem 70 a przeciw 36. JW. Marszałek wyznaczył do doniesienia o tym Senatowi JWW.

Radcę Stanu *Węglińskiego* i Posła *Godlewskiego*, solwował sessyą na dzień następny.

Na sessyi dnia 22 wniósł JW. Minister Skarbu projekt do prawa pod tytułem: *Podwójnego w całym kraju Podymnego*, który podany do kreskowania przyjęto 55 kreskami przeciw 50. Wprowadził potem tenże Minister projekt do prawa pod tytułem: *o stopiennicznosci*, zawierający, aby pieniądze u nasbytybite według sioły konwencyiney. Projekt ten odsuniony 74 kreskami przeciw 27.

Na sessyi dnia 23 wprowadził JW. Minister Skarbu projekt do prawa pod tytułem: *Oplata papieru szeptowanego*, który przyjęto 90 kreskami przeciw 16.

(*Wszystkie projekta przechodzące przez Izbę Poselską idą pod sankcyą Senatu, który ie Najjaśniejszemu Panu przesyła. Donosiemy więc o nich w krótkości. Później ogłoszone będą urzędownie w dzienniku Prawa i w gazetach*).

PROGRAMMA

Zakończenia Seymu.

Dnia 24go Marca zgromadzą się Polkowie i Deputowani w swoicy Izbie, a Senatorowie w swoicy, o godzinie w pół do dziesiątej ranej. — Gdy Najjaśniejszy Pan w zwykłej asystencyi Rady Stanu i Dworu swego do Izby Senatorskiej zbliżyć się będzie, Senat przyjmie go jak zwyczajnie, przez czterech Delegowanych, do drugich drzwi przedpokoju wyflanych, a u drzwi Senatorskiej Izby Prezes Senatu w asystencyi Sekretarza. — Skoro Król Jegomość na Tronie zasiądzie, Prezes Rady Stanu, lub miejsce iego zastępujący oznymi, iż wola Najjaśniejszego Pana jest zamknąć posiedzenie seymu, i w tym celu wezwie Senat, ażeby przez Delegowanych dwóch Senatorów zaprosił Izbę Poselską do złączenia się z Senatem. — Prezes Senatu niezwłocznie wyznaczy tych Delegowanych, którzy udeją się msią do Izby Poselskiej. — Uwiadomiony Marszałek Seymowy o nadchodzących, wyszle naprzeciw nich Delegowanych czterech, to jest: dwóch Polków i Deputowanych, sam zaś Marszałek Seymowy przyjmie u drzwi Izby Poselskiej, wprowadzi ich i miejsce naprzeciwko siebie wskaze. — Delegowani Senatorowie wezwą Izbę Poselską z rozkazu Królewskiego do złączenia się z Senatem. — Marszałek Seymowy oświadczywszy gotowość dopełnienia rozkazu Królewskiego, ruszy z miejsca wraz z Delegowanymi Senatu. Za nimi

wszyscy Posłowie i Deputowani, i udadzą się do Izby Senatorckiej. — W czasie tym, gdy Senatorowie Delegowani w Izbie Poselskiej bawić będą, Prezes Senatu powita Najjaśniejszego Pana. — Gdy członki Izby Poselskiej przyjdą do Izby Senatorckiej, Marszałek Sejmowy zasiądzie na taborecie, i prawey stronie Prezesa Senatu, za nim Sekretarz Izby Poselskiej miejsce mieć będzie, Posłowie zaś i Deputowani w ławkach zasiądą. — Marszałek Sejmowy, za danym sobie głosem od Prezesa Rady Stanu, lub miejsce jego zastępującego, doniesia w krótkości o prawach uchwalonych — Po czym nastąpi odezwa od Tronu. — Na prośbę Marszałka Sejmowego, dozwole nie będzie ogłoszone przez Prezesa Rady Stanu, przyłąpienia Posłów i Deputowanych do ucałowania ręki Królewskiej. — Sekretarz Izby Poselskiej z kolei wzywać będzie Posłów i Deputowanych do przyłąpienia do Tronu. — Potym Prezes Rady Stanu w Imieniu Króla w krótkiej przemowie ogłosi rozwiązanie Posiedzenia Sejmowego; a następnie Marszałek Sejmowy pożegna Najjaśniejszego Pana i Sejm. — Nakoniec Najjaśniejszy Pan uda się wraz z Senatem, Posłami i Deputowanymi do Kościoła Katedralnego Świętego Jana, gdzie odśpiewane będzie przez Biskupa *in Pontificalibus* Hymn *Te Deum Laudamus*, po którym Najjaśniejszy Pan wróci się do swoich pokoiów.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu Naszym w Warszawie dnia 23
miesiąca Lutego roku 1809.

FREDERYK AUGUST,

z BOŻEJ ŁASKI KRÓL SASKI, XIĄŻE WARSZAWSKI,
&c, &c.

Przeświadczywszy się o mnogich trudnościach będących na zawadzie do niezwłocznego zaprowadzenia w całym Xięstwie *Warszawskim* w Tytule VIII Konfitycui wlkazanych municypalności, i na zgromadzeniach gminnych obieranych Rad municypalnych; na prozłożenie Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i po roztrząśnieniu Naszey Rady Stanu, postanowiliśmy następną tymczasową organizacyą dla wszystkich gminow mieyskich i wicyjskich z wyłączeniem miast, *Warszawy, Poznania, Torunia i Kalisza*, które to cztery gminy mieyskie, już odtąd osobze municypalności, podług oddzielnego urządzenia, skła-

daią, i takową organizacyą stanowimy, iak następuje:

§ 1. — Burmistrz w mieście i Woyt we wsi sprawować będą obowiązki mieyscowey administracyi w § 5tym opisane, a to pod dozorem i dyrekcyą Podprefekta Powiatowego.

§ 2. — Burmistrze iednakowoż miałł Departamentowych sprawować będą takową administracyą pod bezpośrzednią Prefekta dyrekcyą.

§ 3. — Burmistrzow mianniemy My Król, Woytow wieykich miannie *provisorie* Prefekt z pomiędzy obywateli gminy czytać i pisać umiejących za wyłuchaną wrzody opinią Podprefekta, i podacie Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który w imieniu Nas Króla potwierdza tę nominacyą lub odrzuca.

§ 4. — Urząd Woyta może byđz sprawowanym przez iedną osobę razem dla kilku sobie przyległych gminow. Woyt ma prawo postawienia kogo innego na swoje miejsce za zezwoleniem i potwierdzeniem Podprefekta; takowi zastępcy, czyli *Soltysi*, za których Woyt równie iak za siebie iest odpowiedzialnym, w kaźdey gromadzie znaydować się muszą.

§ 5. — Burmistrze i Woyci, iako sprawujący mieyscową administracyą następujące odbywać będą obowiązki:

a) rozysłaią i podaia iak nayspieszniey do wiadomości publiczney wszelkie rozkazy i urzządzenia Rządowa od Prefekta lub Podprefekta odebrane;

b) przy nich iest administracya i dozór majątku gminnego;

c) wyplacaia summy etatem przeznaczone z dochodow gminnych pochodzące;

d) dozieraia i kieruia robotami publicznemi;

e) maia dozór nad Instytutami publicznymi fundowanymi dla mieszkańcow gminy;

f) daia baczność na to wszystko co w obwodzie gminy iest własnością publiczną;

g) są pomocnemi do sprawiedliwego rozkładu i prędkiego poboru ciężarow publicznych;

h) szczególnieyszym zaś iest obowiązkiem w obwodzie gminy i gruntow do niey należących utrzymywać porządek, ochędołiwo, spokoyność i bezpieczeństwo, tudziez powzięcie środków ku zabezpieczeniu zdrowia ludzi i zwierząt domowych; rgoła odbywać obowiązki mieyscowego policyinego dozoru podług ogólnych przepisow Policyi.

§ 6. — Stosownie do mieyscowey potrzeby, przydaną będzie do pomocy Burmistrza pewna

liczba Ławników, których Prefekt z pomiędzy obywateli gminy czytać i pisać umiejących, *provisorie* mianuje, na wysłuchanych, przynajmniej opinię Podprefekta, i podaje Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a ten w imieniu Nasz Króla, potwierdza tę nominację lub odrzuca.

§ 7. — Ławnicy w żadnym względzie nie mogą sobie mieć od Burmistrza poruczonego wydziału całkowicie do zarządzenia, lecz raczej przy samym Burmistrzu zofiaie decyzya, i sam za nią jest odpowiedzialnym.

§ 8. — W przypadku śmierci, choroby, nieprzytomności, suspensyi lub innej legalnej momentalnej przeszkody w pełnieniu obowiązków Burmistrza, pierwszy z porządku tych Ławników zastąpi jego miejsce.

§ 9. — Rady miejskie i wiejskie mianowanymi będą od Prefekta z listy Kandydatów przedłożonych przez miasto lub wieś za wspólnym naradzeniem gospodarzy w mieście lub we wsi osiadłych, na posiedzeniu, do którego Prefekt ich wezwie.

§ 10. — W gminach obywateli w sobie więcej jak 2,500 mieszkańców, będzie 10; w obywateli w sobie mniej jak 2,500 mieszkańców, będzie pięć; gdzie zaś się niżej nad 100 znajduje, będzie 3ch Radców gminnych, czyli miejskich, i *respective* wiejskich.

§ 11. — Ile tylko będzie można, przynajmniej Radcy miejscy, mają być wybieranymi z pomiędzy obywateli gminy, pisać i czytać umiejących.

§ 12. — Rady miejskie i wiejskie

a) Czynią wnioski do Rady Powiatowej dotyczące się okoliczności wpływ mieć mogących na oznaczenie kwoty, w której gmina przykładać się ma do nałożonych na Powiat ciężarów publicznych;

b) Naradzaia się względem potrzeb gminy, układają swoją opinię, w jakimby sposobie administracją miejscową poprawić można;

c) Układają list dochodów i expensy gminnych i proponują miejscowe składki;

d) Czynią rozkład tych użytków, jakie gmina w swej własności ciągnąć może;

e) Odbierają rachunki od Burmistrza z użytych na potrzeby gminy funduszów. Na przypadek jednakowoż, gdzieby władza wyższa sądziła być potrzebnym, takowe obrachunki przez zesłanego od niej Rachmistrza w przytomności Rady miejskiej weryfikowanymi będą.

§ 13. — Tak swą opinią względem administracyi miejscowej, iakoiteż list roczny dochodów i expensy, oraz propozycye do flosowney składki, podaje każda Rada miejska w miastach więcej nad zł: 500 intraty mających na ręce Prefekta departamentowego, Ministrowi Spraw Wewnętrznych; w miastach zaś mniejszą intratę mających, na ręce Podprefekta Powiatowego, Prefektowi do zatwierdzenia. Również odebrane przez te Rady rachunki w miasteczkach mniej jak 500 złotych intraty mających, przesłanymi będą Prefektowi do zatwierdzenia, i pokwitowania. W wszelkich zaś miastach i miasteczkach więcej jak 500 złotych intraty mających, przesłanymi będą do głównej Izby obrachunkowej.

§ 14. — Tym końcem zgromadzaia się corocznie, bez poprzedzającego zwołania, dnia 1go Grudnia; te zaś posiedzenia dłużej trwać nie mogą nad dni sześć.

§ 15. — Po dokonanych przez Rady Powiatowe rozkładzie ciężarów publicznych, Rady te zgromadzaia się na wezwanie Podprefekta, i na takowym zgromadzeniu czynią rozkład nałożonych na gminę ciężarów pomiędzy szczególnych iey mieszkańców.

§ 16. — Prócz tego, zgromadzaia się Rady miejskie i wiejskie, bez poprzedniego wezwania dnia 1go Kwietnia i dnia 1go Października, gdzie naradzaia się względem potrzebnych robot na utrzymanie własności gminnej, oraz na zaprowadzenie i utrzymanie dróg, bruków, ogrodzeń, rowów, moflow, studni, grobli, brzegów nadrzecznych, porządków ogniowych, szkółek publicznych, domów do gminy należących i tym podobnych, a tak uchwalonych robot czynią natychmiast pomiędzy siebie rozkład.

§ 17. — Na wezwanie Burmistrza lub Wójta, do którego umocowanym zofiał przez Podprefekta i *respective* Prefekta w miastach Departamentowych, Rady te zgromadzaia się końcem naradzenia się i podania proźby do Rad Prefekturalnych na ręce Podprefekta, a jeżeli miasto jest Departamentowe, na ręce Prefekta, względem pozwolenia gminie rozpoczęcia procesu zamienienia, lub alienacyi własności gminnej.

§ 18. — Rady te w trzech terminach, w których się z prawa zgromadzaia, iako też przy rewizyi Departamentowej przez Prefekta i Powiatowej przez Podprefekta, rok rocznie nastąpić mającey, podawać mogą zażalenia względem dostrzeżonych wad w exekucyi lub

nieregularności w postępowaniu Burmistrza i Wójta.

§ 19. — Rady gminne nie mogą nic w przedmiotach ich obradom podległych decydować, gdy przynajmniej 3 członków nie są przytomni.

§ 20. — Rady miejskie wybiorą z pomiędzy siebie Prezylidującego, oraz iednego z grona swego do trzymania pióra. Po skończonych obradach, wszelkie akta oddanemi będą do archiwum Burmistrza.

Wykonanie tey Naszey woli, Ministrowi Naszemu Spraw Wewnętrznych zalecamy.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

przez Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu
Stanisław Breza.

Zgodno z Oryginałem :

Felix Lubieński,
Minister Sprawiedliwości.

(L. S.) *Ludwik Osieński,* Sekr: G.

Wyiątek z Gazety Niemieckiej: *Zeytung für die elegante Welt.*—Napisano w Lutym.

„Dla Polaka Xięstwa Warszawskiego stał się tey zimy udziałem to, czego blisko lat dwadzieścia nie mógł używać. Pozbawiony bytu politycznego, tem samem pozbawiony był prawa reprezentacyi narodowej, prawa, którem Polak sprawiedliwie się chlubił, i za najdroższą przodków swoich uważał puściznę. Wielki mąż, który wiekowi swemu nową nadał postać, nie mógł dla Polaka większego wyświadczyć dobrodziejstwa, iak, że z powrotem części iego Ojczyzny wrócił mu część dawney narodowej reprezentacyi. Ile Polak umie to cenić, iest dowodem zapał, z którym uniwersał Najjaśniejszego Pana wzywający na seymiki iest przyjmowanym. Zgromadzenia te, okrzyczane dawniey za granicą, słusznie teraz za przykład wyflawione być mogą; nie uboczne lub prywatne widoki nadają kierunek obradom obywatelskim, lecz czysta miłość Ojczyzny, i chęć okazania się godnemi zaufania i szacunku Króla, od każdego z poddanych sprawiedliwie iak Oyciec, a od całej Europy iak Monarcha uwielbianego, którego mądrość i cnota na probierczem kamieniu doświadczenia, w każdym zdarzeniu tak dzielnie doznane były.

Po skończeniu seymików, co w tym miesiącu nastąpi, ma być Sejm zwołany, i ten różnić się zapewne będzie w działaniu od daw-

niejszych; nie uyrzemy owych wypadków, które tak szkodliwy wpływ miewały na dobro ogólne. Już wszystkie uczyniono przygotowania, wskazano i ogłoszono wzory, podług których odbyty być będzie. Obywatele stanu nie-szlacheckiego do obrad seymowych będą przypuszczeni. Czerdziestu z nich będą mieli na seymie głos, nietylko doradcy, lecz i stanowczy. Ten, wskazany Konstytucyą stosunek, względnie liczby ogólney z stu osób składać się mającey, iest iednym z nayistotniejszych dobrodziejstw, któremi wielki twórczy Geniusz naszego wieku kraj ten obdarzył; zbawczych stąd skutków trudno iest oznaczyć; zadziwisię potomność, iak iedna idea tak stanowczo dla ogólnego dobra działać mogła! Wyłączenie Obywateli nie-szlacheckiego stanu od reprezentacyi narodowej, może być uważane za iedną z głównych przyczyn upadku *Polski*. Wpływ terażniejszy tey klasy powinien być i będzie dzielny w niej bodźcem miłości oyczyzny, i sprawiedliwie należy uważać iuz za zbliżoną epokę, w której nie-szlacheckiego stanu mieszkańcy *Polski*, liczyć będą pomiędzy sobą tylu pełnych zalet urzędników, ile ich liczą w narodach, gdzie dawniey stargane zostały więzy, które tak długo krępowały i przydużały działalne siły *Polaków*.

Zmarszczy się *Ukłański* z współnikami; usiłować oni będą w swych pisemkach wyflawić narodowy charakter *Polaka* z najczarniejszey strony, biorąc ją za iedną, z której on uważanym być może; lecz każdy, kto tylko nie-uniósł z sobą z *Polski* (iak *Ukłański*) naynieprzyjemniejszych wspomnień, kto nie śący z wyobrażeniem pobytu w tym kraju (iak on) niemile wyobrażenia *prochowni*, kto nakoniec nieza powodu życzyć (iak on) aby mógł wygłózować z pamięci wiele wypadków na tey ziemi doznanych, — ten niezaprzecza iac stro-ny, któraby cież rzucić mogła, nie przyjmie iey za iedyny punkt widzenia *Polaka*, i przyzna: iż narod ten od dwóch lat tak obrzymie do oświaty i doskonałości uczynił kroki, iż śmiało stać się może obok ludów, które w tych czasach wyświećniły się przez znakomite i rzadkie nateżenia. Gdyby recensent w gazecie *Halskiej* „*Litteratur Zeitung*” zwrócił był na to swoje uwagę, nie wydałby był zbyt porywczego wyroku, że *Ukłańskiego* uwagi nad *Polską*, są nayinteresownszą częścią iego listów, i że autor, zna ten kraj dokładnie; zdanie, któremu nietylko każdy *Polak*, lecz każdy cudzoziemiec (iżeli nim

prywatna nieśmiałość niewładę) sprawiedliwie zaprzeczy. (Pekalski tłumacz)

z Paryża dnia 10 Marca.

Xiężna *Eliza*, dotychczasowa Xiężna *Piombiniska*, została mianowana Wielką Xiężną *Toskańską*.

Dnia 2 b. m. Hrabia *Metternich*, Posel *Austryacki*, znajdował się z całym ciałem dyplomatycznym na teatrze w pałacu *Thuilleries*. Uważano, iż tam niebyło Posła *Tureckiego*.

Admirał *Gantheaume* przesłał następujące doniesienie Ministrowi morskiemu:

Na okręcie *le Commerce de Paris* w Tulonie dnia 28 Lutego.

„Wczoraj wyprawilem fregaty Cesarzkie *la Penelope* i *la Pauline* na odpędzenie fregaty *Angielskiej*, która od kilku dni podpływała pod *Tulon* dla śledzenia poruszeń na tutejszym stanowisku. *Dubourdieu* Kapitan fregaty *la Penelope*, i *Montfort*, kapitan fregaty *la Pauline*, mieli rozkaz powrócenia wieczorem. Dopełniwszy rozkazu, gdy powracali do portu, szła za nimi fregata *Angielska*, która za zmierzchaniem się przybyła na rozpoznanie eskadry Cesarzkiej aż pod sam prawie przylądek *Sicié*. Rozkazałem tym dwom fregatom, aby wypłynęły nocą dla zakrycia przed nieprzyjacielem ich obrotu, żeby wyszły na przelaz moriską, przecięły mu ucieczkę, i wydały bitwę. Rozkaz ten dopełniony został dokładnie i zęczenie, jak to JWWMPan wyczytasz z przyłączonego tu opisu kapitana *Dubourdieu*. Zabrana fregata *Angielska*, nazwiskiem *la Proserpine*, jest piękna, wcale nowa, roku przeszłego zbudowana, i która za trzy dni będzie mogła pod banderą Cesarzką wypłynąć. — Jestem &c.

(podpisano) *Gantheaume*.

Kapitan okrętowy *Dubourdieu*, dowodzący na fregacie Cesarzkiej *la Penelope*, do Admirała *Gantheaume*.

Z stanowiska *Tulońskiego* d. 28 Lutego na fregacie *la Penelope*.

„Mościpanie Admirale! Stosownie do rozkazu JWWMPana, fregaty Cesarzkie *la Penelope* pod moim dowództwem i *la Pauline* pod sprawę kapitana *Monfort*, wypłynęły wczoraj o 8ej wieczorem dla uderzenia na fregatę *Angielską*, która się zbliżyła do stanowiska portowego, gdyśmy na nie wrócili. Szczęśliwie rozkazu twoiego dopełniliśmy. O 9giej po północy spostrzegliśmy fregatę *Angielską*, o wpół do piątej stoczyliśmy z nią potyczkę, a o kwadransie na szóstą spuściła banderę i poddała się. Takesmy byli szczęśliwi, że lubośmy się bili z blizką i do tego nocą, ani jednego człowieka

niemamy zabitego i rannego. Fregata *la Penelope* poniósła niejaką szkodę w porządkach masztowych, a *la Pauline* przez zęczenie utrzymania stanowiska twoiego najmniejszy nie odniosła. — Fregata nieprzyjacielska 42-działowa zowie się *la Proserpine*, była pod sprawą kapitana *Karola Otter*, miała na sobie 290 ludzi. Spuszczono ją z warsztatu przed 11 miesiącami, a od dwóch miesięcy przed *Tulonem* krążyła. Straciła 11 ludzi w zabitych, a miała 15 rannych. Wychwalić się niemogę pomocy, jaką mi był wtey wyprawie kapitan *Monfort*, tudzież meżtwa officerow i maytkow obu fregat. Jestem &c.

(podpisano) *Dubourdieu*.

Oto jest zdanie sprawy Cesarzowi przez Ministra Morskiego względem zlecenia, danego kontradmirałowi *Willaumez* i dywizyi okrętów w *Lorient* stojących:

NAYJAŚNIEJSZY PANIE!

„Za doniesieniem moim W. C. K. Mości, iż dwie dywizye *Angielskie*, składające się każda z 4 okrętów i kilku fregat, trzymają w zamknięciu stanowiska *Lorient* i *Isle-d'Aix*, iż druga stawa zwykle przed *Basques*, rozkazałem W. C. K. Mość, aby iego eskadra *Brestńska* wypłynęła dla uwolnienia tych stanowisk od zamknięcia i uderzenia na nieprzyjaciela. Dałem przeto kontradmirałowi *Willaumez* rozkaz, aby najprzód popłynął z *Brest* pod *Lorient*, odpędził z przed tego portu *Anglików*, i zabrał z sobą dywizyę naszą tamże stojącą, jeżliby wzbrawanie morza dozwoliło iey wtedy wypłynąć, kiedy on popłynie. Jeżliby zaś ta spóźniła się z wyściem, miał kontradmirał *Willaumez* nie zatrzymywać się, lecz dążyć jak najszybciej dla przydybania nieprzyjaciół na stanowisku w *Basques*, którzy, jak się zdawało, nie mogli mi się wymknąć, chyba by kilku wprzód godzinami ostrzeżeni zostali o poruszeniu eskadry W. C. K. Mości. Wypłynął kontradmirał z *Brest* dnia 21 w 8 okrętów i 2 fregat, i pokazał się pod *Lorient* tegoż dnia wieczorem. Wzbrawanie morza niedozwoliło dywizyi kapitała *Troude* wyjść wtedy, ale wysłał tylko fregatę *la Cybelle* z dwiema mniejszemi *l'Italienne* i *la Calippo*, kiedy już zainkrewiła z oczu eskadra *Brestńska*. Trzy te małe okręty pogonione od 4 okrętów nieprzyjacielskich z przelazeni moriskiej przybyłych, nie mogły złączyć się z eskadrą W. C. K. Mości, i schroniły się na stanowisko w *Sables*, gdzie wytrzymały dwugodzinną walkę z 80-działowym okrętem, któ-

ry usadowił się o wystrzał z pistoletu, a trzy inne okręty strzelały stojąc pod żaglami. Po ułrzeniu lin u okręcików W. C. K. Mości, osiadły one na piasku, a okręt *Angielski*, który walczył stojąc na kotwicy, cofnął się uchodząc ku lkałom tak dalece uszkodzony, iż według doniesienia, którem odebrał, cały w nim przód był wywalony, i inne musiały go uprowadzić. Poległ namim kapitan *Angielski*. Tym czasem kontradmirał *Willamez*, niewiedzący zapewne co się tytle zanim dzieie, płynął ku *Basques*, dokąd dnia 24 z całą eskadrą prайbył. Stojąca tam dywizya *Angielska*, na którą miał napaść znienacka, ołtrzeżona w nocy o zbliżaniu się eskadry naszej, zaraz uciekła. Cała więc rzecz skończyła się na połączeniu się eskadry *Brestenskiej* z dywizyą *Rochefortską* na stanowilku *Isle-d'Aix*; a gdy nieprzyjaciel uszedł z pod *Lorient*, Kapitan *Troude* wypłynął z swoją dywizyą dla dopełnienia zlecenia, któreś mu W. C. K. Mośe dać raczył. Przyłączam tu pierwsze *rapporta* kontradmirała *Willamez* i kapitana *Jurien*, które mi, tamten z *Pertuis-d'Antioche*, a ten z *Sables*, przelałi. Jestem &c. (podpisano) *Deeres*.

(*Rapporta* te zawierają nieco obszerniey to samo, co *Minister* morłki krócey opisał).

Dziennik Państwa następujący artykuł umieścił:

— Z *Wiednia* dnia 26 *Lutego*. — „*Gazeta* *Dwoilka* pod dniem wczorayszym zawiera w sobie bardzo obszerny artykuł z pism *Londyńskich* wyięty. Wyławia w nim zwycięstwa wojska *Angielskiego* w *Hiszpanii*; daie wielkie pochwały Królowi *Szwedzkiemu* &c, &c; donosi, że *Admirał Collingwood* ogłosił *Morze srodziemne za będące w stanie zamknięcia*. Czytamy w teyże gazecie, iż *Król Angielski* podpisał traktat przymierza z rokoszami *Hiszpańskimi*, i że zatwierdzenie go niezwłocznie nastąpi. — Mowią, że *Polłowie Bawarski* i *Wirtemberski* wieżdżają z *Wiednia*.“

Tenże *Dziennik Państwa* umieścił list pisany z *Tryestu* pod dniem 20 *Lutego* w tych wyrazach:

„*Kochany Przyjacielu!* Jesteśmy teraz w stanie, coraz więkzey nabawiającym niespokojności przynajmniej małą liczbę tych rozsądnych ludzi, których obce namiętności ołbiąć nie mogą, i którzy nie mają wcale ochoty porzucenia interesów sweich dla przeistoczenia się w rycerzów. Nasz duch publi-

czny, iaki się okazuje, jest obrzydły. Niektórzy z naszej młodzieży tak się pyszną z noszenia mundurku, iż rozprawiają teraz owoyie tym tonem pewności i z tym zapalem, iak przed trzema miesięcami o cenie cukru i bawelny rozprawiali. Wczoray młodszy moey brat rzekł do mnie śmiejąc się z ich głupstwa: *Biedne chłopcy! o iakże oni, gdy woyna wybuchnie, chowają się będą za swoje wory z bawelną, za naypierwszym z dział wystrzałem!* Głupia młodzież nasza, zapalona zuchwałemi mowami, które słyszy i powtarza, tudzież obelgami, które niektórzy z niey wyrządząia przechodzącym przez miałto *Włochom* i *Francuzom*, nie pomni na to, że handel nasz z *Włochami* jest teraz prawie nic nieznaczący i codziennie barday się ieszcze pogorszy. Nieuważa, iż wszyscy kupcy *Włoscy* spieszą się ukończyć interesu swoje z nami, i że utracimy nasze związki z *Wenecyą* i *Medyolanem* bez nadziei ich odnowienia! W tey chwili, cały nasz kredyt za granicą upadł. Poznaię kochany przyjacielu, że miałto *Tryest* będzie w caley *Austryi* naynieszczęśliwsze, ieżeli nasz dobry *Cesarz* nie oddali spiesznie zrady swoiey tych ludzi, którzy skłaniając go do woyny, wypychają go w przepaść widocznie. Nie zapomniałem bynajmniej, iż oręż *WCPana* *Monarchy* po dwakroć podbił miałto nasze, a ieżeli ie trzeci raz podbiie, będzie zapewne surowo ukarane za głupstwa, których się dopuszcza. Czyliż już nasz *Cesarz* zapomniał o wizycie, którą mu wasz przed trzema laty oddał w *Wiedniu*? Przypomni ją sobie spodziewam się, lecz ta nadzieia nie jest dostateczną do uprzątnienia moiey obawy. &c.“

Reszta *dziennika* oblężenia *Saragossy* od dnia 17 *Lutego* do 20 tegoż miesięcą umieszczona w *Monitorze*, zawiera o *Polakach* z trzeciego regimentu *Nadwiślańskiego* użytych przy oblężeniu tego miałta, co następuje: — Dnia 18go *Lutego* dostali się *Polacy* do domu przyległego garbarni, i tam się usadowili. — Tegoż dnia, w którym znaczna część ogromnego gmachu *Uniwersytetu* przez dwa piece minowe zawierające każdy po 1,500 fantów prochu, wysadzona była na powietrze, rannym został ieden *officer Polski*. — Dnia 20, kiedy na ulicy *del Sepulcro* chciało 300 *Hiszpanów* odzyskać dwa działa stracone, lecz nadaremnie, rannemi było 2 *officerów Polskich* i kilku żołnierzy. — Tegoż dnia o 3ciey po południu, kiedy zrobiono wyłom w domu

przy kwadratowej wieży na tamie, posłał do niego Marszałek 50 Polaków, gdzie się utrzymali.

Tu następnie historyczny rapport działań artylleryi Generała dywizyjnego *Denon*, a przy nim ilość dział użytych przy oblężeniu, ilość bateryi *Francuzkich*, ilość dział wziętych nieprzyjacielowi pod czas szturmowania i po podaniu się *Saragossy*; ilość kul, bomb i prochu sprowadzonych powiększey części z *Pampeluny* twierdzy *Hiszpańskiej* wraz z działami, i ilość wypotrzebowanych kul, bomb &c; nareście ilość zabitych i rannych z strony oblegających. I tak, było dział użytych do szturmii ogółem 160; — bateryi 22; — zabrano *Hiszpanom* w różnyh szturmach dział 103, a po podaniu się znalaziono w mieście i zamku 102; Sprowadzono kul działowych pod *Saragossę* rozmaitey wielkości 18,228. bomb 19867 prochu 99175 kilogramów; a wypotrzebowano kul 15656. bomb 17,044. prochu 78825 kilogramów &c. &c. Zginęło 18 ludzi prócz oficerów, a 41 rannych; z *Polaków* zaś, 3go regimentu *Nadwiślańskiego* 4 pod-officerów i żołnierzy zabitych a 5 rannych. — Nieprzyjaciółom brakowało już kul większego kalibru i bomb tak dalece, że przy końcu strzelali naszem, których mogli nabierać. Do dnia 23 Lutego zebrano już w mieście 80,000 karabinów, ale prawie wszystkie potrzebujące na prawy.

z *Flesyngi* dnia 28 Lutego.

Oto jest wypis badania wyrovażonego z jednego podroźu go nabygu *Angielskim* zwanym *la Venus*, schwytanego przy *Tervere* na wyspie *Walcheren* dnia 24 Lutego:

„Woylko pod dowództwem Generała *Baird* powróciło przed miastem z *Londynu* wyzadem, straciwszy naczelnego swiego dowódcę Generała *Moore*, i iak sążną, trzy czwarte części żołnierzy. Głównie się woylka *Angielskiego* z *Hiszpanii* tak nagle było, że drogę z za *Lugo* do *Korunny* odbyło w 48 godzinach, utraciło całą woylkową, wszystkie konie i bagaże. Mocno wstrząsł, kiedy *Anglicy* przybiegli do *Korunny*, a ponieważ dla tego okręty przewozowe nie mogły przytąpić blisko do lądu, zabraly ich więc w większey części wojeane, i był taki jeden 74rodziatowy, na który się 2,000 ludzi wakuowało; kilkanaście przewozowyyh zatonoło przybyszące do brzegu *Angielskiego*. — Ośmiotysięczna wyprawa, która była przeznaczona do oblężniowej *Hiszpanii*, powróciła do *Plimouth*

i *Falmouth*, z przyczyny, iak mowiono, burzy. — Dwa regimenty miały wsiadć na okręty i popłynąć do południowej *Ameryki* (*Kanady*), lecz nie wypłynęły. — Woylko *Angielskie* w *Portugalii* wsiadło już na okręty w zamiarze zoltawienia tego kraju własnemu jego losowi. Nie strzchać było o żadney nowej wyprawie. — O niczem teraz niemowię w *Londynie*, tylko o sprawie Xiążęcia *Jork* i Pani *Clarke*, którą w Izbie niższej badają. Nie wiadomo ieszcze, iak się ta nieszczęsna sprawa zakończy; ale lud mocno jest obruszony przeciw Xiążęciu *Jork* i Lordowi *Castle-reagh*. — Posilki, posłane przez Rząd *Francuzki* do *Martyniiki*, wszystkie tam prawie doszły, co stało się przyczyną uwolnienia tej wyspy od blokady. “

(podpisano) *Hardy*, Sekretarz rządu w *Cheriba* na wyspie *Jawa*.
z *Amsterdamu* dnia 11 *Marca*.

W tym tygodniu przybiegł tu kilku gońców z *Paryża* i *Kassel*. Baron *Minchhausen*, Posel *Westfalski* pojechał do Króla naszego bieżącego w *Deventer*. Zapewnia, iż woylko nasze w *Niemczech* inne przeznaczenie otrzyma. Publiczność tuteysza bynajmniej już niewątpi o wybuchnieniu wojny. Papierzy skarbowe *Wiedeńskie* spadają coraz bardziej w cenie.

z *Hannoweru* dnia 10 *Marca*.

Słychać o kolejnym wychodzeniu woylka znaydującego się w kraju *Hannowerkim*, i należącego do woylka *Reiskiego*. I tak dnia dzisiejszego z rana, regiment karabinierow, do którego się w w gilią cztery kompanie kirysyerow przyłączyły, wyszedł ztąd do *Gettyngi* &c. Nadto, cztery regimenty kirysyerow i dwa karabinierow, będące w tuteyszym kraju, odebrały rozkaz, ażeby udały się w drogę, i iak strzchać, poydą do *Bamburga*, pod dowództwem Generała *St Germain*. Cztery zaś regimenty jazdy, pozostaną tymczasowie w tuteyszym kraju pod sprawą Generała *St Sulpice*.

— Dnia 12. — Generał dywizyi *Hrabia St Sulpice* przionął główną swoię kwatery z *Verden* do *Celle*.

Dnia wczorayszego z rana wyszedł ztąd do *Erlangen* 2gi regiment karabinierow. Obadwa regimenta są bardzo piękne, i składają się z dobranych ludzi. W przyszłym tygodniu spodziewamy się przechodu innych czterech regimentow kirysyerow, należących do dywizyi Generała *St Germain*.

GAZETY KORRESPONDENTA

Z WARSZAWY DNIA 25go MARCA ROKU 1809 w SOBOTE.

z Warszawy dnia 24 Marca.

Obrządek zakończenia Seymu, pierwszego po wkrzeszeniu oyczyzny naszej, odbył się łtosownie do przepisanego programatu. Skoro się Posłowie i Deputowani do Izby swojej zebrali, zabrał głos JW. *Ciechomski* Poseł *Gostyński*, w którym imieniem całej Izby podziękował JW. Marszałkowi za jego gorliwe prace, a ten nawzajem złożył Izbie podziękowanie za iey skwapliwość i gorliwość w zaradzeniu dobru publicznemu. Gdy Najiaśniejszy Pan przybył do Izby Senatorłkiej, wyznaczeni Delegowani z Senatu JW. *Stanisław Potocki* Woiewoda Senator i JW. *Generał Górzeński* Kasztelan Senator, udali się do Izby Posellkiej, i w mianych głosach zaprosili Izbę Posellką do złączenia się z Senatem. Gdy ta przybyła do Senatu, zabrał głos JW. Marszałek Seymowy i mowił:

„Wybiła godzina, która stanowi zakres Seymowi Statutem Konstytucyinyim oznaczony. Ten krótki przeciąg czasu, Obradom Narodowym poświęcony, w swoich zamiarach i skutkach wyrównał, a nawet przewyższył, niektóre dawniejsze Seymowania Narodowe. Dowiodł co może Polak przeięty świętym zapalem dla Króla swego i Oyczyzny. Niech widzi Europa, że na nowo odrodzony Naród, uległszy pod przemocą, nieutracił właściwego sobie Geniuszu i Charakteru, i okazał czym był, i bydz ieszcze może, i powinien. Niechaj Wkrzesiciel Nasz W. NAPOLEON do cudotwórczych dzieł swoich przyłączy i ten przybytek, że Narod Polłki, któremu on nowe nadał życie, mężtwem wboiu, i roitropnością w radzeniu, na dalszą Jego zasługue Opiekę. —

„Lecz żebym urzędu mego w ostatnich nawet momentach Seymowania z przepisu Prawa dopełnił, winniem dać sprawę z uchwalonych na

niniejszym Seymie Ustaw. Oto porządek i treść onych, które dla słabości piersi moich, raczysz W. K. Mość dozwolić, aby JPan Sekretarz Seymowy przeczytał. „

Tu JW. Sekretarz Seymowy czytał tytuły praw uchwalonych z wyrażeniem, iaką wielkością stanęły. Po czym JW. Prezes Rady Stanu ogłosił, że Król Jmść mowić będzie.

M O W A

NAYJASNIEYSZEGO PANA

na dniu 24 Marca 1809 roku miana przy zakończeniu Seymu.

„Jeżeli niewątpliwe zaufanie w Narodzie, i o iego do oyczyzny przywiązaniu, nie odalało odemnie wstrętu i boleśnego uczucia, aby na pierwszym zgromadzeniu Obrad Narodowych nowemi ciężarami obarczać, za ledwo do ożywienia przychodzić zaczyna iącą niemoc kraiową, z tym większą dziś pociechą widzę w skutku działań Izby Posellkiej te niezaprzeczone dowody obywatelstwa, dla którego na wysilenia naytrudniejsze poświęca się, gdy idzie o wsparcie dobra publicznego.

„Izbo Posellka! Oyczyzna winna ci bydz wdzięczną za dowiedzioną dla iey pomyślności gorliwość, przez którą dodałaś Narodowi chwały, moiemu nad nim panowaniu ozdoby.

„Czuwać będę z moiej strony, aby przez ściłą administracyą, słuszną ochronę, dochodzeniem i zapobieżeniem wszelkim nadużyciom, można wydołać i wyłarczyć tym potrzebom, na które skarb publiczny może zostać wystawiony. Prace i zatrudnienia moje, tym przyjemniejszymi dla mnie się staną, gdy przez nie będę mógł ulżyć te ciężary, iakie terażniejsze położenie ko-
nięczeni uczyniło, a szczęśliwym zosta-

„nę, ilekroć okoliczności dozwolą uchylić część iaką podatkow, przez Narod dźwiganych.

„Pokryję tu milczeniem nieiakie nieregularności pierwszego tego zgromadzenia Izby Poselskiej, gdy jednolitaynie powtarzane dowody ufności i przywiązania do moiej ofo- by, lamym tylko Oycowkiew moiej wdzięczności uczuciem lerce moie napelniaią.

„Zegnam was Senatorowie, Posłowie i Deputowani. — Nieście to zapewnienie braciom waszym w domach pozostayłym, że, ieżeli po kilkumiesięcznym między wami moim pobyciu, woła mnie upragniony głos przywiązanych mi poddanych drugiego moiego Państwa, mieszkaniem tylko a nie myślą i sercem od was oddalonego, czynna i baczna na pomyslność waszą troskliwość, nigdy mnie zajmować nie przestanie. “

Po ucałowaniu ręki Nayiaśniejszego Pana przez Posłów i Deputowanych, JW. Prezes Rady Stanu ogłosił wimieniu Króla rozwiązanie posiedzenia Seymowego, a po nim JW. Marszałek pożegnał w zabranyim głosie Nayiaśniejszego Pana, i Seym iak następuie:

Pożegnanie w Izbie Senatorskiej.

„ Nakazująca Prawa wyrocznia mocnieyła iest nad chęci i serca uczucia; ta w dniu dzisieyszym oddziela dzieci od dobrego oycy, części ciała politycznego od głowy, Reprezentantów narodu od ukochanego Króla; lecz takowy rozdział niechay tylko będzie rozwiązaniem wspólnego narodowego obrzędu, nie zaś przerwaniem świątobliwych związkow, które wieczyście trwać mają. “

„ Zegnam cię więc Nayiaśniejszy Królu Panie nasz miłościwy imieniem zgromadzonych na Seym Posłow i Deputowanych; zaświadczam i wszystkim w ogóle, i każdego wyszczególności nacyzysze chęci, nacyzyszą gorliwość, i nacyzysze do osoby i dostoięństwa Waszey Królewskiej Mości przywiązanie: wszakże dowody tey prawdy naylepiej się okazują w uczynionych prawie nad możność ofiarach, a to iedynie stosując się do potrzeb kraju za nieuchronne, od Waszey Królewskiej Mości uznanych.

Zegnam Cię powtórnie Nayiaśniejszy Panie moim własnym imieniem; a lubo nieudolność moia, i stargane wiekiem i usługami publicznymi siły, może niedokładnie zamiarom Waszey Królewskiej Mości odpowiedziały, wszelako niemam nic do wyrzucenia sobie, bo

chęć moia dogodzenia woli Jego Pańkiewy złączoney zawsze z prawem, były nayusilnieyszych starań moich celem; i poniosę do grobu te sumnienia mego przekonanie, że naylepszemu z Królów dobrze usłużyć, Prawa ściśle depelnąć, i interesom oyczyzny moiej dogodzić niezaniebdałem.

Zegnam Cię także Prześwieitny Senacie, gro- no mężów, cnotami obywatelkami, wyflugami publicznymi, i powagą znakomitych; i całej Izby Poselskiej imieniem niosę im dzięki, żeście żadney usławy w Izbie Poselskiej udecydowaney nieodmówili.

Zegnam was nakoniec szanowni koledzy, Posłowie i Deputowani; przepaszam was, ieżeli któremu albo przez niemożność z prawa pochodząca, albo przez moją nieudolność sprzeciwiłem się lub uchybiłem. Raczcie temu wierzyć, żebym to poczytał za prawdziwe nieszczęście, gdybym się przekonał, że z urzędowania mego nieukontentowanie w kimkolwiek pozostalo.

Wróćcie się przezacni koledzy do domów i współ-braci swoich; opowieżcie tym dobrym Polakom, coście widzieli, i o czem sami istotnie przekonałiscie się, to iest, że dała nam Opatrzność dobrego, cnotliwego, i lud swój kochającego oycy i Króla, który ieżeli żądał od nas udziału majątków, to iedynie dla dobra naszego, dla utrzymania rządu wewnętrznego, i bezpieczeństwa zewnętrznego; wręście, przedstawiajcie to współ-rodakom, że mamy Króla, którego wkrzesiciel nasz Wielki Napoleon, chlubnie nazywa Wielkim swoim sprzymierzeńcem, i przyacielem; ah iakaż dla Polaków nadzieia!

Niepozostacie mi miłościwy Panie tylko złożyć u podnóżka Tronu Jego tę Laskę Seymową, której mi ręka Pańska łaskawie powierzyła; następcy moi na urzędowanie zręczniey i dzielniey piastować onę mogą, ale przywiązaniey dla Króla i Oyczyzny, niepotrają. “

Dnia tego był wielki obiad u Dwornu, podczas którego spełnione były te same cztery toasty, iakie spełniono podczas obiadu w dzień rozpoczęcia Seymu, z tą różnicą, nayprzód, że teraz obracał Nayiaśniejszy Pan dwa toasty do JW. Marszałka Seymowego obok Nayiaśniejszey Królowey siedzącego, a ten znowu dwa wnosił, wszystkie zaś ogłaszał współbiesiadującym JW. Marszałek Nadworny; powtóre, że niespełniał ich każdy z osobna będących ustołu, ale każde wszyscy razem. Za wniesieniem pierwszego toasty, huczały dzia-

ła aż do spełnienia oślatniego. Przypomnie-
my tu te toafly :

*Najiaśniejszy Pan do Marszałka Seymo-
wego :*

Cesarza NAPOLEONA naszego Fundatora
i Protektora!

Marszałek Seymowy do N. Pana :

FREDERYKA AUGUSTA, któregośmy pragnęli
i otrzymali!

Znowu Król Jmć do Marszałka Seymowego :
Szczęśliwości Polaków!

Marszałek Seymowy :

Szczęśliwości Sasów i długiego panowania
Waszey Królewkiej Mości nad połączonemi
Narodami!

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu.

w Pałacu naszym w Warszawie dnia 22
miesiąca Marca 1809 roku.

FREDERYK AUGUST,

z BOŻEY ŁASKI KRÓL SASKI, XIĄŻE WARSZAWSKI,
&c, &c.

Pragnąc dać d. w. od Naszey przychylności i
szczególnego łacunku Kuzynowi Naszemu
Xiążęciu *d'Auerstädt*, Marszałkowi Państwa
Francuzkiego, ozdobiliśmy Go Wielkim Krzy-
żem Woyłkowym Xięstwa Warszawskiego,
w pierwszym miejscu zachowanym w Naszey
Nominacyi z dekretu dwudziestego piątego Lu-
tego roku terażniejszego.

(podpisano) FREDERYK AUGUST.

przez Króla

(L. S.) Minister Sekretarz Stanu.

Stanisław Breza.

Zgodno z oryginałem :

Minister Sekretarz Stanu.

(podpisano) *Stanisław Breza.*

Zgodno z oryginałem :

Generał Brygady Wy-

działów Woiennych Dy-

rektor generalny,

Hebdowski.

Najiaśniejszy Pan raczył zaszczyścić ordera-
mi następujące osoby :

Orderem orła Białego.

JW. *Łuszczewskiego*, Ministra Spraw We-
wnętrznych. — JW. *Alexandra Potockiego*,
Ministra Policji. — JW. *Brezę*, Ministra Se-
kretarza Stanu.

Orderem S. Stanisława.

JW. *Bronca*, Marszałka Pałacowego,

JW. *Alexandra Potockiego*, Wielkiego Ko-
niuszego.

Kommunikacya *Warszawy z Pragą* natio-
wo otworzona została przez postawienie mo-
stiu łyżwowego, za dokładem Intendenta mo-
stowego JPana *Krainkiego* i Jchmość Panow
officerow batalionu saperów Xięstwa *War-
szawskiego.*

z Paryża dnia 11 Marca.

Dnia 8 ziechał niespodzianie Cesarz do *St-
Cyr* dla zwiedzenia woyłkowej szkoły tame-
czney, w towarzysztwie Xiążęcia *Neufchatel-
skiego*. Kazał najprzód czynić obroty bata-
lionowi uczniów; udał się potem na miejsce,
gdzie uczniowie przeznaczeni do iazdy uczyć
się ięździć na koniu. Kazawszy nareście czy-
nić obroty artylleryczne, poszedł do sali iadal-
ney, gdzie podczas obiadu uczniow skosztow-
wał chleba i uznał go za dobry. O wpół do
szóstey wsiadł do pojazdu, i wśród okrzykow
odjechał.

Od brzegow Menu dnia 7 Marca.

Korpus woyłka Wielkiego Xiążęcia *Darm-
stadzkiego* odebrał spodziewany rozkaz, sżeby
udał się w drogę, i dnia iutrzejszego zaczął
wychodzić kolumnami do *Auszpurga.*

W tym ieszcze miesiącu spodziewają się
przybycia licznego woyłka z *Francyi* do *Szwa-
bii* i *Bawaryi.*

Dnia wczorajszego przewieziono z *Mogun-
cyi* przez *Frankfort* znaczną ilość mundurów
dla woyłka *Francuzkiego* w *Niemczech.*

Od brzegow Menu dnia 1 Marca.

Częsty bieg gońców do *Paryża*, *Wiednia* i
Konstantynopola káže wnosić, iż ważne u-
kłady są w robocie. Według powieści jedne-
go z tych gońców, sprawujący interessa *Franc-
czkie* w *Konstantynopolu* miał zanieść uro-
czylią protelacyą przeciwko zawarciu trakta-
tu między *Turcyą* i *Anglią*, tak dalece, iż
niespodziewane to zdarzenie ważne skutki za
sobą pociągnąć może.

Woyłko *Francuzkie* ciągnie z południowey
Francyi do *Włoch*, dokąd pomiędzy inne-
mi dwie dywizye Generalów *Boudet* i *Moli-
tor* są przeznazone: niektórzy dowodzcy woy-
łka *Francuzkiego* stojącego w *Niemczech*,
znaydują się teraz w *Paryżu*, dokąd zollali
wezwanami.

Słychać, iż korpusy będące we *Francyi*
posłać po 9 ludzi z każdej kompanii do *Hi-
szpanii.*

Karol IV przeszły Król *Hiszpański*, kazał
wyprowadzić mieszkanie wieykie niedaleko
Nizza.

Wiadomo iest, iż w przeszłym roku Kró-

lowa *Toskańska* z małoletnim synem swoim zrzekła się tronu, i udała się do *Hiszpanii*, do *Karola Czwartego* Ojca swojego, lecz nie ogłoszono przyczyny tego kroku, i jaką nadgodę miała otrzymać za *Toskanią*, którą *Hiszpania* przez odstąpienie rozległej i bogatej Prowincyi *Luizyany* nabyła. Jeden Dziennik polityczny umieścił niedawno układ zawarty dnia 27 Października roku 1807 między *Napoleonem* i *Karolem IV* wyjęty z pism *Angielskich*, który nietylko względem losu Króla *Etruryjskiego*, lecz nawet względem przeznaczenia *Portugalii* dokładnie objaśnia. I tak podług wspomnianego układu, Król *Etruryjski*, za kraj swęj odstąpił *Francyi*, miał otrzymać prowincyę *Portugalską*, *Entre-Minho & Duaro*, z tytułem Króla północnej *Luzytanii*; Xiążę pokoiu miał dostać *Alentejo* i *Algarvię* z tytułem Xiążęcia *Algarwii*; obydwaj zostawać mieli pod protekcyą *Hiszpanii*, bez której zezwolenia ani wojny wydać, ani pokoiu zawierać niemogli; a po zgaśnięciu ich familii, inne osoby kraje ich prawem lennym obciążać miały. Przy pokoiu dopiero miano postanowić względem najważniejszych Prowincyi *Beira*, *Traslos Montes* i *Estremadury*. Jeżeliby je odzyskał dom *Braganza* za *Gibraltar* i *Trinidad* lub za inne osady zdobyte przez *Anglików*, miał zostawać w tym stosunku względem *Hiszpanii*, co owi dwaj Xiążęta, i przynajmniej w 3 lata Król *Hiszpański* byłby ogłoszony Cesarzem obojczy *Ameryki*. Stosownie do tego układu wchodzące *Francuzi* do *Portugalii* zajmowali w posiadłość środkowe tylko Prowincye, a *Hiszpani*, północne i południowe.

z *Kaseli* dnia 2 *Marca*.

Król *Westfalski* mianował sztab dywizyi wojska *Westfalskiego* idącego w drogę. Generał *Morio* jest dowódcą tej dywizyi; Major *Hejsberg* naczelnikiem sztabu; naczelnik batalionu *Heilmann* dowódcą artylleryi, &c., &c.

Przy końcu *Marca* ma się rozpocząć robota około kanału, którym się zabi komunikacya z miastami, *Kasel*, *Bremą*, *Hannoverem*, *Brunświkiem*, *Magdeburgiem*, *Dreznem*, *Berlinem*, *Gdańskiem* i *Warszawą*.

z *Auszpurga* dnia 6 *Marca*.

Dnia dzisiejszego o godzinie 4tej z rana przejechał tedy Generał *Andreossi*, który dotąd sprawował urząd *Poła Francuzkiego* przy Dworze *Wiedeńskim*. Jedzie on do *Paryża*.

Rozłożenie wojska przeznaczonego dla za-

łony krajów naszego, mającego wynosić do 100,000 głów, wstrzymało na kilka dni marsz tegoż wojska, które teraz ciągnie dalej, i udać się na przeznaczone miejsca.

Załoga *Ulmska* przybyła dnia dzisiejszego do tutejszych okolic, i po luźnocy odbyty przez Generałów *Oudinot* i *Wrede*, przeprawiła się za *Lech*.

Wypróżnioną zbrojownię w *Ingolstadt* i *Monachium*, a działa z nich sprowadzając do tutejszego miasta.

z *Wiednia* dnia 4 *Marca*.

(z *Gazety* *Hamburskiej*.)

Generał *Andreossi* Posel *Francuzki* przy Dworze tutejszym, pożegnał się w przeszłą niedzielę z Cesarzem *Jmcią* na prywatnej audyencyi. We wtorek przed wyjazdem swoim był na obiedzie u Hrabiego *Stadion* Ministra interesów zagranicznych, i nazajutrz z rana udał się w zamierzoną podróż do *Paryża*. Nam wyjechał, przedstawił Pana *Daudun* jako sprawującego interesy *Francuzkie*, który wraz z innymi osobami do legacyi należą, w *Wiedniu* do dalszego rozkazu pozostał.

A cy-Xiążę *Jan*, któremu przeszłego lata porucił Cesarz *Jmć* dowództwo nad wojskiem odwodowym w *Styryi*, *Karyntyi*, *Karnioli* i przy brzegach morskich, wyjechał ztąd z licznym dworem dla obejrzenia wspomnianego wojska. Jedzie on najpierwey do *Laybach*.

Dnia onegdajszego przechodził przez tutejszą stolicę wspaniały regiment Xiążęcia *Sasko-Austryackiego*, *Alberta*.

Cesarzowa *Jmć* nie przyszła jeszcze do zdrowia.

Załoga tutejsza wyszła już po większej części, i wzięto w rekwizycyę blisko 2,000 koni dla sprowadzenia dział połowych i potrzeb wojennych na granicę.

z *Lintz* dnia 25 *Lutego*.

Po wszystkich prowincyach *Austryackich* ustanowieni są Generałowie mający mieć staranie o depots i interesach wojskowych. — Gdy officerowie składający gwardyę *Węgierską* muszą w przypadku wojny służyć po różnych regimentach, sprzedano więc temi dniami w *Wiedniu* konie spod tej gwardyi, a szczęściu officerów wzięto z niej, iak za czasów *Józefa II*, na gońców gabinetowych.

Spisano konie będące w *Wiedniu* i okolicy, gdyż rząd chce nabyć kilka tysięcy koni dla artylleryi.

Hrabiowie *Kiński* i *Trautsmendorf*, synowie

Xiążąt tego imienia, prosili Arcy-Xiążęcia *Karola*, aby im jako ochotnikom pozwolił służyć pod sobą. Wszystkie gazety *Austryackie* ogłosiły to, jakby rzecz najważniejszą.

Od brzegów Dunaju dnia 2 Marca.

Listy z *Turcyi* donoszą, że Janczarowie rządzą teraz samowładnie w *Konstantynopolu*, i że majątniejsi mieszkańcy lękają się o życie swoje. Milicya ta niekontenta z *W. Sultana*. Zupełna panuje anarchoja w prowincjach *Tureckich*; nieśluchają tam rozkazów rządu. Każdy Basza ma się za niepodległego, i niedopełnia rozkazów przysyłanych z *Konstantynopola* pod pozorem, że ie strona Janczarów pisze. Największym nieprzyjacielem Janczarów jest *Thiosekichaja Basza Ruszezuku*, mający pod swoim dowództwem około 40,000 wojska, a który przed ostatnią rewolucją był przeznaczony do dowodzenia wojskiem *Tureckim* nad *Dunajem*.

Serwianie zaciągają znowu ludzi do wojska.

z Berlina dnia 18 Marca.

Mamy nadzieję, iż Król *Jegomość* przyjedzie wkrótce do tutejszej stolicy. Ostatnie listy z *Królewca* donoszą, iż *Hrabia Goltz*, Minister gabinetowy i sianu wkrótce zstąpi do tutejszej stolicy wyjedzie, a z nim przybędzie po większej części wydział interesów zagranicznych.

Najświeższe listy z *Szłaska* donoszą, że od kilku tygodni przybywa na południowe granice tej prowincyi mnóstwo rolników i mieszkańców mialt z *Czech*, gdzie ich zrymszają do służenia w wojsku liniowym lub milicyi. Liczba uciekających *Czechów* tak jest wielka, iż dla zapobieżenia wynoszeniu się ich, osadzono wojskiem miejsca przechodu z *Czech* do *Szłaska*; ale znają *Czesi* wszystkie ścieżki, i dla tego łatwo się przemykają. Przybywają także wielu zbierców z wojska *Austryackiego*, niechętnych już wieść w wny z *Francuzami*; z tych jedni przyjmują służbę u rolników i rękodzielników *Szłaskich*, inni idą do *Polski*.

z Petersburga dnia 25 Lutego.

Nie mamy żadnych wiadomości o działaniach wojskowych z *Finlandyi*, gdzie, jak się zdaie, kroki nieprzyjacielskie zupełnie ustały. Młody *Hrabia Strogonow*, który miał znakomite dowództwo w tamiecznym wojsku, bawi teraz w tutejszej stolicy. — Zgola żyjemy tu w głębokim pokoju, i cena cukru i kawy znacznie spadła.

Od granic Rosyjskich dnia 4 Marca.

Nastąpiła już zupełna organizacya *Finlandyi*. Generał *Sprengporten*, rodowity *Finlandczyk*, który za *Gustawa III* wyniósł się do *Rosyi*, został mianowany Generałem-Gubernatorem; wydano już także publiczne obwieszczenie względem odprawienia *sejmu*, którego czas nieiełt jeszcze oznaczonym.

z Sztokolmu dnia 24 Lutego.

Dnia 13go b. m. Król *Jmć* oddalił z urzędu *Barona Cederström*, Prezydenta kolegium wojennego.

z Kopenhagi dnia 7 Marca.

Rozeszła się w gieldzie pogłaska, iż z *Anglii* miała wypłynąć do *Kadix* wyprawa złożona z 700 sztukom przewozowych i 62,000 wojska, końcem zabrania lub zniszczenia tamieczney floty *Hiszpańskiej*. Mówiono oraz, iż *Admirał Angielski Collingwood* toczył bitwę, w której sam zginął, o czym iednak powątpiewają.

Jedno z tutejszych pism publicznych wyraża, iż podług wszelkiego podobieństwa do prawdy, wewnętrzne rozruchy zagrażają *Anglii*, czego zasadą jest utworzenie *Regencyi*. Chcą *Ministrowie*, ażeby nie *Xiąże Wallii*, lecz *Xiąże Gloucester* był na czele interesów. Tymczasem *Xiąże Wallii*, jako następca tronu, może się dzielnie pomocy spodziewać. Wszakże, okoliczność ta jest zawsze obojętną dla *Europy*; ktokolwiek bowiem zostanie *Regentem*, będzie otoczony *Ministrami*, a *Ministrowie* chcą zawsze wojny.

Kaper z *Hornbeck* przyprowadził w tych dniach do *Fred rikswaerk* pierwszy zdobyty okręt nieprzyjacielski, zwany *the Satisfaction*. Jest to wielki okręt kupiecki; znajdowało się na nim 2,000 sztyftow żelaza i 2,000 sztyftow w konopi. Wspomniany okręt zimował w *Landkronie*.

z Neapolu dnia 28 Lutego.

Generał *Regnier* został *Ministrem* w *Królestwie Neapolitańskim*.

Królestwo Jchmość mieszkają teraz w *Kascercie*.

Od trzech dni wyziewa znowu *Wezuwiusz* płomieie.

Zawinęło do tutejszego portu wczoraj i onegdaj 30 okrętów kupieckich z morza śródziemnego.

z Belgradu dnia 5 Lutego.

Wybor agentow *Serwianskich* przeznaczonych na kongres do *Jafs*, odbył się jak najsposkoiniey. Nasz szanowny Generał i *Mini-*

fler pełnomocny *Rosyjski* przyłożyli starania, aby wybor Senatu padł na osoby mające zaletę z rostopności i stałości. Pierwszym artykułem danych im instrukcyi przepisano wyraźnie, żeby się w nic niewdali, ieżliby agenci *Tureccy* natychmiast niepodległości *Serwii* nie uznali. Gdy ztąd wyjeżdżali, wyprowadzały ich osoby wszelkiego stopnia i wieku o milę za miasto, zasyłając życzenia, aby ich poselstwo poszło pomyślnie. — W kilka dni po ich wyjeździe, nadzwyczajny goniec, którego agenci Senatu naszego wyprawili z *Konstantynopola*, przywiózł wiadomość o podpisanym pokoju między *Anglią* a *Turcyą*. Jechał zaś przebrany i bez straży wojskowej. Podług przywiezionego przezeń pisma, wielkie były spory w tej mierze na radzie Wielkiego Sultana. Niektórzy Ministrowie oświadczyli się mocno przeciw temu pokojowi, i czytali go za źródło wielkich nieszczęść dla państwa *Ottomańskiego*; lecz większość, uwiadzona kłamstwami agenta *Angielskiego* lub i przekupiona, zagłuszyła ludzi rozsądnych. — Dodają, iż najbardziej skłonił *Portę* do podpisania pokoju świetny obraz ślachu interesów *Hiszpańskich*, odmalowany przez *Anglików*, tudzież wystawienie iey wielkich zwycięstw wojska *Angielsko-Hiszpańskiego*. Do tego zaś stopnia nadużyto ciemnoty Ministrów *Ottomańskich*, iż wzmomiono w nich, iakoby floty *Angielskie* i *Hiszpańskie* połączyć się miały w celu uderzenia na wszystkie posiadłości *Tureckie*, i że oba narody pomszczą się należycie na przyjacielach *Francyi*. Kłamstwa te, poparte powagą Internuncjusza *Austryackiego*, sprawiły skutek, iakiego Ministerjum *Angielskie* oczekiwało. — Mówią, iż *Baszowie Skutari* i *Janiny* całym wpływem swoim wspierali intrygi *Angielskie*.

z *Nowego-Yorku* dnia 17 *Stycznia*.

Niepewność ślachu rzeczy, w iakiej przeszło od roku zostaliśmy, zbliża się do końca. Zdaje się, że przeznaczenie nasze wkrótce się ułiali. Zewsząd powstają odgłosy wojny, i ieżeli Ministerjum *Angielskie* potrwa w tyrańskich środkach swoich względnie handlu naszego, mądrość i umiarkowanie okazywane dotychczas przez nasz kongres, ułapią potrzebie nowego systemu. Tęgość uchwał iego weźmie zapewne *Anglia* za pozor do zaczepki, i spodziewać się należy, że rozpoczną się ze strony *Anglii* widoczne nieprzyjacielskie kroki, iak tylko się dowie, żeśmy przez uroczyście prawo zerwali z nią związki handlowe. Uchwalił kon-

gres zaciąg 50,000 ochotników w dodatku do siły, oddanej już pod rozporządzenie Rządu. Młodzież nasza tak dalece pała chęcią walczenia, iż trudno będzie zapalić iey umiarkować. Fortyfikacye *Nowego-Yorku* już ukończone, i ważny ten port niema się lękać żadnego napadu. — Mieszkający tu *Anglicy* uciekają już co prędzey na swoje pakieboty, bo są teraz przekonani, iż władza nasza prawodawcza niecofnie tego, co postanowiła.

— Z *Warszawy* 20 *Marca*. —

Dnia 20 <i>Marca</i>	stop:	zimna	2.
— 21 — — —			3.
— 22 — — —			6.
— 23 — — —			8.
— 24 — — —			5.
— 25 — — —			12.

Magier.

Redakcyja *Pamiętnika Warszawskiego* odbierając od wielu osób zgłoszenie, iż niewiedzą, iakimby go sposobem na prowincyi prenumerować mogli; ma honor uwiadomić, iż *Pamiętnik* powyższy dnia ostatniego każdego miesiąca wychodzący, może bydź prenumerowany na wszystkich pocztach w *Xięstwie Warszawskim* za opłatą *porto* na rok cały *Zł:* Pol: 10.

Pamiętnik Warszawski kosztuje tu w *Warszawie* na zwyczajnym papierze na cały rok *Zł:* Pol: 54. na papierze zaś lepszym *Zł:* Pol: 60. stosownie do tego prenumerata na prowincyi wynosi rocznie *Złotych* 64 na zwyczajnym papierze; na lepszym zaś *Zł:* 70.

Prenumerujący odbierać będą regularnie exemplarze na najbliższych pocztach. Można prenumerować całorocznie i kwartalnie.

Prenumeratorowie, którzyby tu w *Warszawie*, w samej redakcyi prenumerowali, równie za opłaceniem *porto* wyżey wyrażonego, odbiorą exemplarze na najbliższych ślacych pocztowych, które przy zapisaniu się dokładnie wyrazić raczą.

Oświadcza razem redakcyja, iż z prawdziwą wdzięcznością przyjmie pisma do umieszczenia w *Pamiętniku* nadesłane, i owszem dobry skutek zamiaru swego na tym zasadza, że światli rodacy zechcą ią w tym sposobie wspierać. Ale równo obowiązana jest donieść, iż takowe pisma czasem lub do dalszych numerów odłożone bydź muszą, lub przed umieszczeniem ich miećby mogła iakie wątpliwości, lub wreszcie mogą bydź niekiedy

niezgodne z prawidłami iey przepisnemi. Dla tego więc uprasza wszystkich korespondentów, aby jeżeli nie imiona swoje, tedy przynajmniej drogę wskazać raczyli, którą by doysć ich mogły postrzeżenia, wątpliwości lub usprawiedliwienia redakcyi.

Korespondencye wszelkie adresowane bydź mają do Redaktora Pamiętnika w *Warszawie* przy Ulicy S. Józefa Nro 1790.

Uczniowie szkoły Chirurgicznej wojskowej w *Warszawie* exyliującej, mają za czułą powinność złożyć publicznie W.W. *Michałowi Bergonzoniu* Proto Medykowi i *Leopoldowi Lafontaine* Proto Chirurgowi wojsk *Polskich* nie tylko za gorliwość ich w założeniu szkoły i utrzymanie nauk w teyże, ale i w zachęceniu naywyższym uczniów do pracy, a mianowicie za ustąpienie z swoich własnych bibliotek znaczney liczby książek tyczących się wszystkich części lekarskich tey nauki, tak w *Polskim* iako i innych obcych językach pisanych. Za co my niżej podpisani tey szkoły Profesorowie imieniem uczniów naszych zachowując dla nich naygłębszy szacunek, przed publicznością oświadczamy wdzięczność.

Mrozowski M. D. urzędnik zdrowia klaszy i członek Rady głównej zdrowia

Przybyłski urzędnik zdrow: klaszy i członek Rady głównej zdrowia.

Lucy M. D. naczelny urzędnik zdrowia
Leg: i P. R. Z; Leg.

O B W I E S Z C Z E N I A.

Trybunał Pierwszej Instancyi Departamentu *Warszawskiego*. Gdy Szlachetny *Barthomiej Nowosielski*, uszedłszy z domu ciotki swojej Szlachetny *Ciecierkiewicz*, ieszcz w dniu wtórym Lipca roku 1795 do tych czas się nie zgłasza - zatem obwieszca tegoż niniejszym, ażeby w przeciągu Miesiący dziewięciu, a naydalej na dzień pierwszy Października roku przyszłego 1809 Trybunałowi swemu dał o sobie wiadomość, albowiem w razie nieistnienia się, lub na tymże Terminie niezgłoszenia się, Trybunał na wniesienie Sukcesorow legitymujących się, onego za niezjącego deklarować będzie, i majątek iego dosyć znaczny Sukcesorom, którzy się za najbliższych wylegitymują, wyda. Obwieszca przytym wszystkich do funkcyi po nieprzytomnym *Barthomiejowi Nowosielskiemu* prawo mieć rozumiejących, aby legitymującą swoją na przetrzeconym Terminie do Trybunału swego niezawodnie podali, a to pod prekluzją. — Działo się w *Warszawie* w pałacu Rządowym na S. Łajki dnia 26go Listopada 1808.
Ant: Grabieński, Prezes.

Trybunał Pierwszej Instancyi Departamentu *Warszawskiego*. Gdy Ur: *Paweł Jan Poniatowski* już przeszło od lat dziesięciu niewiadomo gdzie się znajdnie, ani żadney o sobie nie dać wiadomości; zatem na żądanie

Sukcesorow, obwieszca tegoż niniejszym, ażeby się w przeciągu Miesiący dziewięciu, a naydalej na dzień 18ty Listopada Roku przyszłego 1809 niezawodnie zgłosił, gdyż w przypadku niezgłoszenia się, Trybunał onego stosownie do prawa, za niezjącego uzna, i majątek iego, naybliższym Sukcesorom wydanym zostanie. — Działo się w *Warszawie* w pałacu Rządowym na S. Łajki dnia 22go Grudnia 1808.
Kalinowski, Pr: W. II.

Trybunał Pierwszej Instancyi Departamentu *Warszawskiego*. Gdy szlachetny *Barthomiej August Malsing*, już przeszło od lat dziesięciu niewiadomo gdzie się znajdnie, ani dotąd żadney wcale wiadomości o sobie nadać, zatem obwieszca tegoż niniejszym, ażeby się w przeciągu miesiący dziewięciu, naydalej zaś na dzień 26 Października roku przyszłego 1809 niezawodnie zgłosił; albowiem w przypadku niezgłoszenia się, Trybunał onego, iako umarłego uzna, i w skutku tego majątek iego, naybliższym sukcesorom wydanym zostanie. — Działo się w *Warszawie* w Pałacu Rządowym na S. Łajki dnia 30 mie. siąca Grudnia 1808.
Kalinowski Prez. Wydr. II

Prekszt Departamentu *Plockiego* osądziwszy bydź, potrzebą na pokrycie defektu, przez zbiegłego *Karola Simmelfaniga von der Oye*, iako bywsszego Naddzierżawcy *Ekonomii Monkolinijskiej*, w Powiecie *Wyszogrodzkim*, popłaconego, i w summie 54 824 złotych wyszedzonego, na fundamencie regulamentu Rządu zeszłego, względem rozdzielenia czynności, między Dykasterjami Departamentowemi, de dato w *Berlinie* dnia 3go Marca 1797 § 10 Nro 3. rzeszy, i inwentarza, po zbiegłym *Karolu Simmelfanigu von der Oye* na gruncie pozostałe, prawnie przez publiczną licytacyą sprzedać, oznajmując publiczności niniejszym obwieszczeniem, iż wyrażone rzeszy, a mianowicie sprzęty, i naczynia domowe, sprzęty kuchenne, fajansy, i fiaki gliniane, sprzęty cynowe, miedziane, i blazane, bielizna, poizdy, i sprzęty gospodarskie, sprzęty spichrzowe, zelstwo różne, likory, naczynia gorzelane, między któremi miedziany garniec z pokrywą i rurami, chmiel, 14 koni, 107 sztuk bydła rogatego, 61 łatek świń, ptactwo domowe, pszczoły, drzewo do wykrudowania na kawsle boru *Podgurskiego*, wyznaczona, materiały budownicze, i między temi 30 tysięcy cegły i dachowki, kłosa, i siano, zboże, sprzęty kowalskie, i tam daley, w terminie 5go Kwietnia roku bieżącego, rano o dziesiątej godzinie, i w dniach następujących w *Monkolinie*, dwie mile od *Wyszogrodu* położonym, przed *Urodzonemi* *Deputowanemi* od *Prepektury*, Ur: *Mylha z Kobylnik*, i *Sekretarzem* *Prepektury* *Kowalewskim*, naywięcej ofiarującemu, za niezawolną w gotowych pieniądzech zapłatą, drogą licytacyi sprzedacemi bydź mają. Przy tey licytacyi mają bydź także sprzedane inwentarza folwarku *Monkolina*, a mianowicie 10 koni, 15 łatek bydła rogatego, drobiarz, sprzęty rolnicze, domowe, spichrzowe, i tym podobne. Każdemu wolno przed licytacyą rzeszy i inwentarza sprzedać się mające, na miyscu obeyrzać, i tym końcem do Ur: *Naddzierżawcy Łasockiego* w *Monkolinie* udać się
Raymund Rembieliński.

Ciągnięcie drugiej Klaszy drugiej Loteryi *Klasycznej* odbywać się będzie dnia 27 Marca roku bieżącego to jest, w *Poniedziałek* o godzinie 9tej rano w *Domu Dyrekcyi*. — Dnia 24 Marca 1809.

Dyrekcya Generalna Loteryi *Kraiowych* podaje do

publicznej wiadomości, iż Kolektor Loteryi Klasycznej w Toruniu Leibel Simon, tak za niesachowanie się podług przepisów Loteryjnych, jako też za nieregularne opłacanie wygranych Losow, od Kolektorstwa softat oddałony, a sarym; jeżeliby jeszcze który z graczow, biorących u niego Losy do pierwszej Loteryi Klasycznej Xięstwa Warszawskiego nie był w wygranych w piątej Klasie saspokojony, ma się zgłosić w przeciągu esterech tygodni od dzisiejszey daty, do Dyrekcyi, która, za słowaniem oryginalnego Losu, przypadaiają wygrane natychmiast zapłaci, softawiając sobie poszukiwanie na Leibel Simonie tak zwrotu saspokojonych pieniędzy, jako też odpowiedzialności za nadwzręzenie kredytu Loteryi przez jego nierzetelność. — W Warszawie dnia 24 Marca 1809. Kochanowski. D. L. K.

Magistrat Policji Miasta Stołecznego Warszawy, po daie do wiadomości, iż Grunt do Ekonomii Miasta Stołecznego Warszawy należący, przy ulicy Niskiej leżący, dawniej w częściach przez Siatkowskiego i Podlewkiego posiadany i do Numeru 2270 podług pierwiastkowej Taryfity flosowany, długości od parkanu JPana Juukra do ulicy Dsiłkiej szymuiąc, i Doly tamże snayduiają się łokci 276, szerokości od ulicy Niskiej do włóki sąsiadkies lukcesorow Solarowskich, łokci 40, na dniu 5tym Kwietnia roku bieżącego za publiczną Licytacją wyłaitoiąy będzie, ktoby sobie życzył tenże Grunt prawem Emfiteutyeyznym za Konsensem Ekonomii Miasta nabydź, ma się snaydować na pomienionym terminie i swoią offerencją przed JPanem Borakowskim Radaym w Ratuszu Głównym Miasta zapisać. — Dan w Warszawie dnia 20 Marca 1809. Węgrzecki, Vice-Prez:

DONIESIENIA.

Nowe półrocze szkolne w Liceum *Warszawskim* rozpocznie się po Wielkiej Nocy, dnia 9go Kwietnia; do zapisu zaś uczniow u Rektora wyznacza się godzina od 11stej do 12stej codzien, święta wyiąwszy. — Dan w Warszawie dnia 16go Marca 1809 roku.

R. Linde.

67me ciągnięcie Loteryi Kraiowej było w we Czwartek dnia 23 Marca 1809, w przytomności Delegowanych do tego Urzędników w Warszawie w Domu Dyrekcyi Loteryi Kraiowych. Wyciągnięone są z kolia szczęścia następujące numera:

34. 29. 48. 54. 52.

Przytżte ciągnięcie nastąpi dnia 6go Kwietnia 1809 roku.

Losow na Loteryę Klasyczną Xięstwa Warszawskiego dostanie zawsze w Kantorze Generalnym.

Z powodu kończącego się kwartału prenumeraty, Redakcyja Gazety Korrespondenta u-prasa JPP. Prenumeratorów, ażeby się wozesnie raczyli zgłosić na Prowincyach do najbliższych Pocht-Amtow, a w Warszawie do Kautoru teyże Gazety. — Cena Prenumeraty swyrczajna,

Herr Docter medicinae *Franz Bolick* wird erlucht, von seinem jetzigen Auffenthalt dem Accise Einnehmer Herrn Fiedler, zu Leschnitz in Ober Schlesien des baldigsten Nachricht zu geben, indem ihm Nachrichten von Wichtigkeit mitzutheilen sind.

Niżey podpisany z mocy Testamentu ś. p. Urszuli Lasarowiczowey poftanowiony Exekutor wyswa ninieyszym Wierzycieli, którzyby do malsy mąitku po teyże Urszuli Lasarowiczowey legalne i nie wątpliwe mieć mogli pretenzys, ażeby z takowemi lub do Sukcesorow, lub niżey podpisanego Exekutora w przeciągu Niedziel ośmiu naypożnaiey zgłosić się, i takowe udowodnić chcieli, a to z tego względu, iż po upłynionym tym czasie podział malsy pomiędzy Sukcesorow nastąpi.

Józef Zawadzki, Adwokat Sądu Appellacyjnego Xięstwa Warszawskiego.

Niżey podpisani mający handel swoy w Kamienicy PP. Morłnich przy bramie Krakowlkiej Nro 118 sucznie asortowany tak w optyczne jako i Fizyczne instrumenta, różnego gatunku Barometra i Termometra, różne z gradusami miary i proby do spirytusow, Wodek, Piwa, Soli, i innych rzeczy, tudzież Perspektywy, Lorynetki i Okulary, lub osobne szkła do tychże, optyczne zwierziadła, Mikroskopy, Laterna Magica i Camera obscura swane, rozmaite i bardzo dowcipne dziecinne zabawki, ato wszystko w iak naytańszey cenie sprzedawać, a oprócz tego podobnież instrumenty za pomierną cenę sreperować ofiaruią się. *Prynth i Pstugi*

Na ulicy Kosiej przy Poczcie Nro 625 ieść do nąięcia pierwsze i drugie piętro, z meblami lub bez meblow; dowiedzieć się można u W. JPana Woyczyńskiego na Saskim dsiędsińcu w officynie po prawey ręce przy Hobdwachu.

Niżey podpisany urząd Burgrabłki tak z moey kompanacyi Sądu Pokoiu, jako i rezolucyji Sądu Trybunału Departamentu Warszawskiego i delegowany, sprosadać będzie przez publiczną licytacją w dniu trzydziestym mieścięca Marca roku bieżącego o godzinie 3ciej po południu za gotowe pieniądze w Ratuszu miasta starey Warszawy w mieyscu aukcyi przeznaczonym Bryllianty różne. — Dnia 21 Marca 1809.

B. Kasiński Burg.

Cena targowa zboża w Warszawie i Pradze.

Od d. 10 Marca. do d. 17 tegoż	Złote Pol:	Gr.
Płzenicy korzese	27	— 30 —
Zyta	20	— 22 —
Jęczmienia	18	— 22 —
Owsa	12	— 15 —
Grochu	36	— 40 —

Z powodu kończącego się kwartału prenumeraty, Redakcyja Gazety Korrespondenta u-prasa JPP. Prenumeratorów, ażeby się wozesnie raczyli zgłosić na Prowincyach do najbliższych Pocht-Amtow, a w Warszawie do Kautoru teyże Gazety. — Cena Prenumeraty swyrczajna,